

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਐਲ.ਏ.) ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਡੀ. ਸਕੀਮਾਂ, NONE

ਵਿਜੈਵਾੜਾ

ਬਨਾਮ

ਐਮ.ਏ. ਜੱਬਾਰ

ਜਨਵਰੀ 11, 1995

[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਸੁਜਾਤਾ ਵੀ. ਮਨੋਹਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ, 1894—ਸੇਧ ਐਕਟ 68/84 :

ਧਾਰਾ 23(1-ਏ)—ਵਾਧੂ ਰਕਮ—ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ 6 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਰੁ. 120 ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ 30% ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁੰਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕ੍ਰਮ-ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ-ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁੰਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 23(1ਏ) ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, ਵਧਾਈ ਗਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੀ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

6 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਭਾਵ, 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੱਕ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਧਾਈ ਗਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ s.4(1) ਅਧੀਨ 6 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ 6 ਮਾਰਚ, 1980 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੱਕ, ਭਾਵ, s.11 ਅਧੀਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਵੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਦੇਣਾ, ਭਾਵ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ s. 23 (1-A) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ 68/84 ਅਧੀਨ s. 23 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-A) ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲੀ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਨੇ ਕੇਵਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1891-92 ਦੇ 1989।

8.9.88 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ A. ਨੰਬਰ 95 ਦੇ 1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਜੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ।

ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਕੇ.ਆਰ. ਨਾਗਰਾਜ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੇਠਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ :

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਲੇਮੈਂਟ-ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1891/89 ਵਿੱਚ 1894 ਦੇ ਲੈਂਡ ਏਕਵਿਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਭਾਵ, 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਤੋਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 6 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 15 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ s.11 ਅਧੀਨ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ.ਪੀ. ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ A.S. ਨੰਬਰ 95 ਦੇ 1987 ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਰੁ. 120 ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ 30% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਦਿੱਤੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 6 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਭਾਵ, 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15.2.1965 ਤੋਂ 14.2.1966 ਤੱਕ 9% ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ 15% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸੇਧ ਐਕਟ 68/1984 ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਪਾਤਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਨਾਮ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੇਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸ.23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਵਧੀਆ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 30% ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਸ.28 ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਵੀ। ਇਕੋ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਖੇਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸ.23(1ਏ) ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ.23(1ਏ) ਅਧੀਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚੂੰਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਨਾਮਤ: ਫਰਵਰੀ 15, 1965 ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 12% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸ.23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੀ ਸੱਚੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਖਤਾ ਰਾਏ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਚ 6, 1980 ਤੋਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਨਾਮਤ: ਸਤੰਬਰ 30, 1983 ਤੱਕ, ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 12% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸ.23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਕ ਰਕਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ-ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।" ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜੋ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇ ਕੇ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਧੀਆ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਵਰੀ 15, 1965 ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਰਚ 6, 1980 ਨੂੰ ਸ.4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਰਚ 6, 1980 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ 30, 1983 ਤੱਕ, ਭਾਵ ਸ.11 ਅਧੀਨ ਇਨਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਫਰਵਰੀ 15, 1965 ਨੂੰ, ਭਾਵ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ.23 (1-ਏ) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੇਧ ਐਕਟ 68/84 ਅਧੀਨ ਸ.23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਸਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੇਧ ਐਕਟ ਅਗਾਊਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਕੇਵਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁਲਯ ਦੀ ਅਤਿਰਿਕਤ ਰਕਮ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦਾਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਾਸ ਅਪੀਲ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਜੀ.ਐਨ.

ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate